

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΓΕΡΟ-ΜΑΡΤΙΝΟΣ ἢ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΑΓΑΘΟΥ ΠΑΤΡΟΣ.

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ 3 ΠΡΑΞΕΙΣ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ.

Ἰπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐκδοθήσεται δρᾶμα κωμικοτραγικὸν μέγα τὸ ἐν-
δικρότερον ἔχον καὶ λίαν διδακτικόν.

Πατὴρ φιλόστοργος ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενος λαμπρὰν σχηματίζει πε-
ριουσίαν. Τὸ λαμπρότερον τῶν οὐνείρων τοῦ πρώην ἀχθοφύρου Γερο-Μαρτίνου
εἶναι ἡ καλὴ ἀνατροφή τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ. Καὶ ἰδοὺ πέμπει αὐτὸν
εἰς Παρισίους ὅπως σπουδάσας ἐπανεέλθῃ ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην τὸ δι-
πλωμα διδάκτορος τὰ νομικὰ φέρων. Πλὴν ὁ ἀπερίσκεπτος νέος ὑπὸ διεφ-
θορμένων περικυκλωθεὶς φίλων λησμονεῖ τὴν ἀποστολὴν του καὶ ἐν τῷ στρα-
βίῳ τῶν ἡδονῶν συλπαρτύρεται βυθισθεὶς εἰς χρεὴ καὶ ὑπερόγκων ποσῶν
Σικὰς ὑπογράφας. Οὐδὲν τερπνότερον τῆς παλμωδούς κραιναίχας τοῦ ἀφελοῦς
γέροντος καὶ τῆς ἀνάκου μητρὸς περιμενόντων νὰ θλίβωσι εἰς τὰς κουρασ-
μένας ἀγκάλας των τὸ πολυπόθητον αὐτῶν τέκνον, οὐδὲν δὲ λυπηρότερον τῆς
σπαραξικαρδίου σκηνῆς καθ' ἣν ὡς φάσμα ἀπαίσιον παρίσταται ἐνώπιον τοῦ
πατρὸς ὁ τοκογλύφος Σαρανζὼν σείων τὴν ἐκ πεντηκονταχιλίων φράγ-
κων Σικὴν. Οἱ θρηνοὶ πατρὸς μέλαν προσέλεποντος τὸ μέλλον ἀπάτης τῆς
οἰκογενείας του, τὰς ἐλπίδας του πάσας ἐν ροπῇ ὀρθαλμοῦ ἰδόντος ἐξαλει-
φθείσας, ἡ ἐν αὐτῷ ἐπελθούσα ἰδέα ὅτι ἡ ἀτυχὴς μήτηρ θ' ἀποθάνῃ μό-
λις μάθη ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς ἀτίμως ἐσπατάλησε τὴν ἐν μόλθοις ἀποκτηθεῖ-
σαν περιουσίαν, εἰσὶν αἱ καλότεραι τοῦ δράματος σκηναί. Καὶ ὁ πατὴρ ἐν-
δίδει ἀποδύεσθαι πάσης χρηματικῆς ἱκανότητος πρὸς ἀπότισιν τῶν τοῦ υἱοῦ
του ὀφειλῶν, καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν λιμένα κύπτων καὶ πάλιν ὑπὸ τὸ
φορτίον τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἀποβιβάζομένων καὶ ἐπιβιβάζομένων ἐπιβατῶν.
Ἡ Ἰωβείος ὑπομονὴ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου γέροντος ἐλέγχει τοὺς κινδυνεύον-
τας νὰ ὀλισθήσωσι νέους, διότι τὸ μειδιάμα τῆς ὑπομονῆς εἶναι ποῦ ὁ δρα-
στικώτερον τοῦ συνωφελουμένου μετώπου Ἡ λύσις τοῦ ἐν λόγῳ δάματος
εἶναι φειδρά, ἀποσιωπώμεν δὲ ταύτην ὅπως οἱ καλὶ συνδρομηταὶ ἡμῶν μά-
θωσιν αὐτὴν ἐκ τοῦ βιβλίου.

Εὐτυχήσαντες νὰ ἴδωμεν αὐτὸ ἐσχάτως λίαν ἐπιτυχῶς παρασταθὲν ἐν-
ταῦθα Ἰταλιστὴ καὶ παρατηρήσαντες οἷος ἀφῆκεν ἐντυπώσεις, πεπεισμεθα
ὅτι παρέοριεν τῇ ἀναγεννωμένῃ Ἑλλ. σκηνῇ δρᾶμα ἐκ τῶν τὰ μάλα ἐπε-
νεργούντων εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς καρδίας.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου ἀντιτύπου ἐξ ἑπτὰ συγκαμμένου τυπογραφικῶν φύλλων
καὶ λίαν φιλοκάλως τυπωθησομένου ὥριστα εἰς δραχ. 1,50.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 23 Ἀπριλίου 1875.

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ.